

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: در طی یکی دو سال اخیر سوالات زیادی از جنابعالی پرسیده می شد با این مضمون که افراد دچار گرفتگی روحی و افسردگی و... شده بودند که جنابعالی در همه موارد جوابتون این بود که اینها مقدمه یک گشایش و نگاه به افق بلند در این تاریخ نیست انگاری است و... (به این مضمون) من خودم از این نوع جواب ها متعجب بودم. و خودم هم کم و بیش درگیر آن مشکلات روحی بودم. تا اینکه سال گذشته این گرفتگی های روحی به اوج خود رسید بطوریکه نه حوصله خواندن کتاب و.. و نه حوصله گوش دادن به سخنرانی ها و یا مجالس مذهبی را نداشتم. تا جایی که با خود می گفتم متی نصرالله. و از مشکلات زندگی در ذهن خود شکایت و گله داشتم و... غافل از اینکه این گرفتاریها مقدمه یک فتح بزرگ است و «آلا ان نصرالله قریب» تا جایی که دچار بی خوابی ها و ترس های عجیب و غریب شدم. اما کم کم اوضاع تغییر کرد و نتیجه آن سختی ها انس با تفسیر المیزان شد که واقعا زندگی انسان را توحیدی بار می آورد و الان که نزدیک ۴۰ سال دارم حسرت می خورم که چرا زودتر سراغ این گوهر نایاب نرفتم. (ضمنا این را هم بگویم که به مدت محدودی - ۱۵ ماه - زیر نظر روانپزشک قرص مصرف می نمودم که ابتدا فکر می کردم این کار ناپسند است اما بعد فهمیدم مغز انسان هم بعضی مواقع مثل بقیه اعضا بعضی مواقع دچار کمبودهایی می شود که نیاز به کمک دهنده دارد.) لذا دوستانی که در مسیر هستند نگران این امواج نباشند و ان شاءالله به ساحل آرامش می رسند. البته در حال حاضر هم مشکلات قبلی کم و بیش هست ولی نگاه و افق تغییر کرده است. الان ناراحتی ام اینه که چرا کمتر وقت پیدا می کنم برای مطالعه المیزان و دوست دارم بیشتر وقت خود را با آن بگذرانم. استاد اگر سرعت مطالعه کم باشه اشکالی نداره؟ مثلا این جوری پیش برم شاید تا چند سال دیگه تموم نشه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این دقیقاً همان نکته‌ای است که در مواجهه با سؤال ۳۷۱۳۸ عرض شد. و البته با همان رویکردی که در جواب آن سؤال بر آن تأکید گردید. موفق باشید